वमपर्द्रपेण स्तुवा पर्द्रपेण स्तौति । किम्भूतः सूर्यः जगतो जङ्गस्य तस्युषः स्यावर्स्य च जगत ग्रात्मार्त्त्रयामी । यमतमादित्ये पुरुषं वेदयते स इन्द्रः स प्र- जापतिस्तद्वस्थिति श्रुतेः सूर्यार्रदैतमनेनोच्यते (40.) इति भावः तस्मै स्वाक्त सु- कुतमस्तु ॥ ४५॥

ग्रेग्ने नयं सुपया रायण्ग्रस्मान्विश्वानि देव व्युनीनि विद्वान् ।

युयोध्यस्मन्ने क्रियामिनो भूयिष्ठां ते नर्मडितां विधेम स्वान्ही ॥ ४३ ॥

ग्रुयं नीण्ग्रिप्तिविस्कृणोव्यं मृथः पुर एतु प्रभिन्दन् ।

ग्रुयं वान्नान्त्रयतु वान्नसाताव्यक्ष शत्रूंन्त्रयतु नर्ह्णणाः स्वान्ही ॥ ४३ ॥

का॰ [१०. २. ७.] ग्राग्नीभ्रीयिण्ग्रे नयिति । ग्राग्नीभ्रीयिण्ग्री सकृदृक्षीतमान्नयं नुक्षोनि ॥ का॰ [१०. २. ६.] ग्रयं न रत्यपरामिति । दितीयामान्नतिमाग्नीभ्रीये नुक्षोति ॥

रमे दे ग्रची पञ्चमेण्ध्ययि [३६. ३७.] व्याख्याते ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

a. द्रिपेण वो द्रपम्भ्यागां तुथो वी विश्वविदा विभेजतु । b. ऋतस्य प्-था प्रेतं चन्द्रदंिचणाः । c. वि स्वः पश्य व्यक्तिर्विद्यम् । d. यतस्व सद्स्यैः ॥ ४५ ॥

का॰ [१०. २. १०.] सिह्रएण्यो यज्ञमानः शालां पूर्वण तिष्ठन्नभिमल्लयते दिन्नणा विह्विदि तिष्ठलीदिन्निणतो द्रपेण व इति । दिन्नणा गाः ग्रभिमल्लयते ॥ नष्ट-द्रपानुष्ठुप् दिन्नणिद्वत्या नवविराज्ञत्रयोदेशनष्टद्रपिति लन्नणात् ग्रत्र दितीय ए-कादशाणिस्तृतीयो द्वादशाणिस्तेन पूर्णेव (41.) । पूर्व पशवः स्वदानमसङ्माना द्रपालराणि जगृङः देवाः स्व द्रपेस्तानुपागतास्ततस्ते स्व (42.) द्रपेराज्ञमुरिति [८. ३. ८. १८.] मल्लस्य निदानम् । हे दिन्नणाद्रपा गाः द्रपेण मूर्त्या वो युष्माकं द्रपम्हमभ्यागामभ्यागतोऽस्मि ग्रतो भवतीभिरागत्तव्यं सर्वे हि स्वद्रपमागङ्तीति भावः । किं च तुथो ब्रह्मद्रपः प्रज्ञापतिर्वी युष्मान्विभज्ञतु यथायोग्यमृद्यिग्यो विभज्य द्दातु ब्रह्म वै तुथ इति [८. ३. ८. १५.] श्रुतेः । किम्भूतस्तुथः विश्ववेदाः वेदने वेदो ज्ञानं विश्वं सर्वं वेदो यस्य स विश्ववेदाः सर्वज्ञः । किं च यूयमितङ्जावा